

HİZB-ÜT TAHRİR'İN DEĞİŞTİRME METODU

*BU KİTAP, H. 24 CUMADEL'ULA 1410, M. 22 ARALIK 1989 TARİHİNDE HİZB-ÜT TAHRİR TEMSİLCİSİNİN
AMERİKA'NIN MİSSURİ EYALETİNDE MÜSLÜMAN ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ TARAFINDAN DÜZENLENEN
KONFERANSTA YAPTIĞI KONUŞMA METNİDİR.*

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Salat ve selam peygamberlerin efendisi ve müttakilerin imamına, onun âli ve ashabına, onun davetini yüklenip yolunu takip eden, düşüncelerine İslâmi akideyi esas alan, amellerinde şer'î hükümleri ölçü ve kaynak kabul edenlerin üzerine olsun.

Aziz Kardeşlerim,

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun diyerek İslâm'ın selamı ile sözlerime başlamak isterim. Allah'tan bu toplantımızı halis kılıp, İslâm ve müslümanların hayrına vesile kılmasını dilerim.

Yine Allah'tan basiret ve ferasetlerimizi açmasını, bize hakkı hak olarak gösterip hakka tabi olmayı, batılı batıl olarak gösterip ondan kaçmamızı ihsan etmesini dilerim.

Aziz Kardeşlerim,

• Gerçek şu ki; tüm dünya müslümanları için ölüm kalım derecesindeki en önemli mesele; küfür sistemlerini yıkıp İslâmi hükümleri tatbik mevkiye getirmek, İslâm topraklarını Dar-ı İslâm'a, bu topraklarda yaşayan toplumlara İslâm toplumuna dönüştürmek, davet ve cihad yolu ile İslâm risaletini dünyaya taşınması için Allah'ın Kitabı ve Rasulünün Sünneti üzere kendisine biat edecekleri bir Halife belirleyip Hilâfet yolu ile tüm dünyada Allah'ın hükümlerini yeniden hayata döndürmektir. Özetle Hilâfetin yeniden kurulması yoluyla küfrün nizamlarını yıkmak ve İslâm'ın hükümlerini tatbik makamına getirmektir. Ancak bu hedefe ulaşıldığında İslâm toprakları Daru'l İslâm'a ve üzerinde yaşayan toplumlar da İslâm toplumuna dönüşecektir. İslâm'ı tüm dünyaya davet ve cihad yoluyla bir risalet olarak taşımak için Allah'ın Kitabı ve Rasulünün sünneti üzerine kendisine tüm müslümanların biat edeceği bir Halife'nin seçilip atanması ile Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeye tekrar dönmek mümkün olur.

Müslümanların ölüm-kalım derecesindeki hedefleri belli olunca artık partisel, kitlesel ve cemaat olarak tüm İslâm davetçilerinin gerçekleştirmeye çalışacakları hedef ve bu hedefe ulaşmak için takibi vacib olan metod da belirlenmiş olur.

• Ancak müslümanların hedef ve metodu kavrayabilmeleri için; ümmetin içinde bulunduğu durumu, İslâm beldelerinin fiili durumunu, İslâmi beldelere ilişkin "Dar" (ülke) kavramının gerçeğini, günümüzde müslümanların yaşadıkları toplumların halini ve tüm bunlara ait şer'î hükümleri bilmek gerekir.

• Müslümanların durumuna gelince; ne yazık ki bugün müslümanlara, İslâm'ın fikirleri yanında batıya ait fikirler, Sosyalizm, milliyetçilik vatancılık, bölgecilik, mezhepçilik gibi bir takım fikir ve duyguları kapsayan karma karışık fikirler hakim durumdadır.

• Başta Arap ülkeleri olmak üzere İslâmi beldelere şöyle bir göz attığımızda üzülererek diyebiliriz ki hepsine küfür rejimleri ve küfür kanunları hakimdir.

Bazı ülkelerde evlenme, boşanma, nafaka, miras, evlatlık gibi fer'i meselelerde İslâm'ın hükümlerinin bir kısmının tatbiki ya da "şer'î mahkemeler" adı verilen özel mahkemelerin bulunmasına, Suud ve İran gibi bazı müslüman beldelerdeki mahkemelerde bir takım şer'î hükümlerin uygulanmasına rağmen tüm İslâm beldelerinde genel olarak küfür rejimlerinin hükümleri uygulanmaktadır.

• Dünyada müslümanların yaşadığı bölgelere "Dar" kavramı çerçevesinde baktığımız da görürüz ki ne yazık ki bu bölgelerin hiç biri Daru'l İslâm değildir, aksine Daru'l Küfürdür.

Bu sonuca ulaşabilmek ve bu gerçeği görebilmek için şer'î birer kavram olarak "Daru'l İslâm" ve "Daru'l Küfür" kavramlarının içeriğini bilmemiz gerekir.

• Şer'î bir kavram olarak Daru'l İslâm; İslâm'ın hükümleri ile yönetilen, iç ve dış güvenliği müslümanların otoritesi ve gücü ile sağlanan yerdir. Hatta burada yaşayan insanların çoğu müslüman olmasa da söz konusu şartlara sahip her yer Daru'l İslâm' dır.

• Şer'î bir kavram olarak Daru'l Küfür ise; küfür hükümleri ile yönetilen güvenliği müslümanların otorite ve gücüne dayanmayan yerlerdir. Bu şartlara sahip bölgelerde yaşayan halkın çoğunluğunun müslüman olması yukarıdaki şartlar devam ettiği sürece bölgenin Daru'l küfür olması gerçeğini değiştirmez.

• Görüldüğü gibi bir bölgenin Daru'l İslâm ya da Daru'l küfür olmasında esas olan bölgenin ya da orada yaşayanların kimliği değildir. Asıl ölçü o yörede uygulanan hükümlerle, bölge güvenliğinin kimlerce sağlandığıdır. Eğer uygulanan hükümler İslâmi, iç ve dış güvenlik müslümanlara aitse o bölge, Daru'l İslâm'dır. Eğer uygulanan hükümler küfür hükümleri, iç ve dış güvenlik gayri müslimlere aitse o bölge ya Dası'l Küfür ya da Daru'l Harptir.

Bu şartları Süleyman b. Büreyde'den rivayet edilen şu hadis belirlemektedir: *ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَإِنْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ وَكَفَّ عَنْهُمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ...Onları İslâm'a davet et. Eğer bu davetini kabul ederlerse onların bu cevaplarını kabul et ve onların üzerinden elini kaldır. Sonra onlara buldukları beldeden Daru'l Muhacirine (yani Daru'l İslâm'a) göç etmelerini söyle. Bunu yaptıklarında hicret edenlerin, sorumlu oldukları ile de sorumlu olacaklarını onlara haber ver.*"¹

Bu hadisin mefhumundan şu sonuçlar çıkarılır: Eğer insanlar yaşadıkları bölgeyi bırakıp Muhacirlerin yaşadığı Daru'l İslâm'a gelmeyecek olurlarsa Muhacirlerin sahip oldukları haklara sahip olamayacaklardır. Bu hadisten aynı zamanda Muhacirlerin yanına hicret edip buraya yerleşenlerle, bulunduğu yeri terk etmeyen insanlara uygulanacak hükümlerin de farklı olacağı sonucu çıkarılabilmektedir. Rasulullah (ﷺ) döneminde Muhacir'lerin yaşadığı bölge Daru'l İslâm, dışında kalan bölgeler ise Daru'l küfürdü.

Bu çerçevede Daru'l İslâm, Daru'l küfür ve Daru'l Harb kavramları gündeme geldi "Dar" kelimesinin İslâm'a, küfre ya da harbe izafeti bir bakıma otoritenin kime ait olduğu noktasında düğümlenir.

Buradan hareketle bir yere "Dar" (ülke) diyebilmek için orada yaşayanların bağlandığı bir otoritenin bulunması şarttır diyebiliriz. Bu şartta ancak iki unsurun bulunması ile gerçekleşir.

1- O ülkede yaşayan insanların çıkarlarının belirli hükümlerle güdülmesi gereği.

2- Ülkedeki insanların her türlü hak ve hukukunu koruyacak ve hükümleri uygulayacak yöre halkının güvenliğini sağlayacak bir gücün bulunması gereği.

• "Dar" meselesine ait bu iki şarta ek olarak bu ülkede uygulanacak hükümlerle ilgili olarak şu deliller de verilebilir: **"Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler işte onlar kâfirlerdir."**²

Şerli imamlar (yöneticiler) hakkında bize ulaşan Avf b. Malik hadisinde de şu mesaj verilmektedir. *Denildi ki; Ya Rasulullah, zalim idarecilere karşı silahla savaşmalı mı? Peygamber; Hayır onlar aranızda namazı uyguladıkları müddetçe bunu yapamazsınız"*³ dedi Yine Ubade b. Samit'in biat konusunda geçen hadisinde de şöyle denilmektedir: *"Biz ulu'l emre karşı çıkmamak üzere biat ettik. Ancak onda açık bir küfür görürseniz o takdirde Allah katında kesin bir delil olacağından ona karşı koyabilirsiniz."*⁴

Taberi'nin rivayetinde ise; **"açık küfür"** kفر صراحا kaydı yer almaktadır. Bu hadisler İslâm dışı hükümlerle hükmetmenin, devlet başkanına silahla karşı koyup, onunla savaşarak mücadele etmenin vucubiyetine delalet etmektedir. Ayrıca söz konusu deliller, bir bölgenin Daru'l İslâm olabilmesinin şartlarından birinin de İslâm hükümlerinin tatbik edilmesi olduğunu ve İslâmi hükümler uygulanmadığında imama karşı savaşla mücadele ve silah kullanmanın vacibliğine dair bir delildir.

¹ Müslim, Cihad ve's-Seyr, 3261

² Maide: 44

³ Müslim, İmara, 3447

⁴ Buhari, Fitne, 6532

• Daru'l İslâm'da yaşayanların güvenliği İslâmi olarak sağlanmalıdır. Yani o bölgede güvenlik müslümanların otoritesi ile sağlanmalıdır. Bu kural Allahu Teâla'nın: **وَكُنْ يَجْعَلُ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا** "Allah hiç bir zaman kâfirlere müminler üzerinde hâkimiyet vermez"⁵ meâlindeki ayetinden alınmıştır. Yani kâfirlerin müminlerin üzerinde bir otorite kurmaları hiç bir zaman caiz değildir. Zira kâfirlere hâkimiyet sağlayıcı bir otorite vermek, müslümanların güvenliğini İslâm'ın güvenliği olmaktan çıkararak küfrün güvenliğine dönüştürür.

Hız peygamber (ﷺ) müslümanların otoritesini kabul etmeyen ve bu otoriteye boyun eğmeyen ülkelere karşı savaşmayı emretmiştir. Buralarda yaşayan halk ister müslüman olsun ister olmasın onlarla savaşmıştır. Bu ülkelerde yaşayanların müslüman olmaları durumunda müslümanları öldürmekten nehy ettiğine dair Enes'ten rivayet edilen bir hadiste şöyle denilmektedir: **كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا عَزَا قَوْمًا لَمْ يُغِرْ حَتَّىٰ يَصْبِحَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَغَارَ بَعْدَ مَا يَصْبِحُ سَافِعًا** "Rasulullah (ﷺ) bir kavimle savaşacağı zaman sabaha kadar bekler ve eğer ezan sesini işitirse saldırmaktan vaz geçerdi. Ezan sesi işitmezse sabaha kadar bekler ondan sonra saldırdı."⁶ Üsâme el-Müzni'den rivayet edildiğine göre Nebi (ﷺ) bir yere askeri bir birlik gönderirken onlara şöyle derdi: **إِذَا رَأَيْتُمْ مَسْجِدًا أَوْ سَمِعْتُمْ مُنَادِيًا فَلَا تَقْتُلُوا أَحَدًا** "Siz bir mescit görürseniz veya bir müezzin sesi işiterseniz oradaki hiç kimseyi öldürmeyin"⁷ Mescit ve ezan İslâm'a ait görüntü ve nişanelerdir. Bir beldede mescitlerin ve ezan sesinin duyulması o yörede yaşayanların müslüman olduğuna delalet etse de o bölge halkı ile savaşmayı engellemektedir.

Bu şu anlama gelmektedir. Mescit ve ezan bulunduğu halde o bölge Daru'l Harp yani Daru'l Küfür olarak kabul edilmiştir. Her ne kadar orada İslâm'ın görüntü ve işaretleri bulunsun da. Çünkü onlar Hz. Peygamberin otoritesine ve güvenliği altına yani İslâm'ın otoritesi ve güvenliği altına henüz girmemişlerdir. Bu nedenle Daru'l Harp olarak kabul edilmiş ve kendilerine savaş açılmıştır.

• Buradan da görülmektedir ki günümüzde İslâmi beldelerin çoğunun güvenliği müslümanlar tarafından sağlandığı halde İslâm'ın hâkimiyeti şartı gerçekleşmediğinden halkı müslüman olan bu beldeler ne yazık ki ikinci şartı taşımadıklarından Daru'l İslâm olarak kabul edilmezler.

• Günümüzde İslâm beldelerindeki toplumlara bu çerçevede bakıldığında gerçekte hepsinin gayri İslâmi toplum olduğu görülür.

Zira toplum; fertler, fikirler, duygular ve nizamlardan müteşekkil bir varlıktır. Görüldüğü üzere toplum sadece fertlerden ibaret değildir ki halkı müslüman diye bir topluma "İslâm toplumu" denilsin.

Toplum; aralarında sürekli ilişkiler bulunan insanlar topluluğudur. Tıpkı bir gemi, uçak ya da otobüste seyahat edenlerin ilişki biçimi gibi insanlar arasında süreklilik arz eden bir ilişki biçimi söz konusu değilse, bu kalabalıklar toplum değil herhangi bir topluluğu oluşturmuş sayılırlar.

İnsanlar arasındaki ilişkiyi sürekli kılan aralarında fikir, duygu ve nizam birliğinin bulunmasıdır. Bu üç unsuru içermeyen insan topluluğu asla toplum tanımına girmez.

Bu temelden hareketle diyebiliriz ki toplum, insan, fikir, duygu ve nizamlardan oluşur. O halde toplumlar fikir, duygu ve nizamların değişmesi ile değişirler.

• Fertlerinin çoğunluğu, müslüman olmasına rağmen, bugün müslüman beldelerin tümündeki toplumlara çeşit çeşit fikir, duygu ve nizamlar hakimdir. Bu nedenle müslümanlar arasında fikri ve duygusal açık çelişkilerin bulunması yadırganacak bir hal değildir. Bir yandan İçlerinde İslâm özlemi ile tutuşan müslümanların, diğer taraftan idarecilerinin kâfir olabileceğini kabul ettiklerini ve kendilerine uygulanan küfür rejimlere ve onların kanunlarına ses çıkartmadıklarını görebilirsiniz. Bu kişiler bir yandan tekrar İslâmiyete dönüşü arzularken diğer yandan kavmiyetçilik, vatancılık ve mezhepçilik gütmektedirler. Müslümanlar bir yandan Amerika İngiltere, Fransa ve Rusya'yı düşman kabul etmekte diğer yandan ise bu devletlerden yardım istemekte, onlardan hayati problemlerini ve sıkıntılarını çözmelerini beklemektedirler.

⁵ Nisa: 141

⁶ Buhari, Cihad ve 's-Seyr, 2725

⁷ Ahmed b. Hanbel, Mükessirin, 15156

Bir yandan "*Müminler ancak kardeştir*" prensibine inanmakta, diğer yandan Arapların Arapçılığa, Türklerin Turancılığa, İranlıların Farslılığa hatta daha dar anlamda Iraklı'nın Iraklılığa, Şamlı'nın, Şamlılığa ve Mısırlı'nın Mısırlılığa sıkı sıkı ve körü körüne bağlandıkları görülmektedir. İslâmi hükümlerle çelişen örnekler bunlarla da bitmemekte, müslümanlar bir taraftan İslâm'a inanmakta diğer taraftan demokrasi havarisi kesilip "hürriyet" ve "eşitlik" gibi nameler okumakta hatta "halkın egemenliği" ve "Sosyalizm" gibi İslâm'la taban tabana zıt fikirlerin propagandasını bile yapabilmektedirler.

Bütün bunlara ilave olarak tüm İslâm beldelerinde yargı, eğitim, ekonomi dışı siyaset ve medeni hukuk uygulamalarının tümünü küfür kanunları ve nizamları oluşturmaktadır.

İşte İslâm beldelerindeki toplumların tamamını gayri İslâmi kılan bu gerçeklerdir.

• Tüm bu ortaya koyulardan görülmektedir ki bugün İslâm beldelerinde yaşayanlar her ne kadar müslümanlarsa da gayri İslâmi bir toplum içinde yaşamaktadırlar ve bu beldeler de Daru'l İslâm tanımı içerisine girmemektedirler.

• Yine açık bir gerçektir ki -Hilâfet Devleti yıkılıp İslâm hayat ve devlet sahasında uygulamadan kaldırıldıktan sonra- İslâm'ı tekrar hayata, devlete ve topluma hakim kılmak, müslümanlar için artık ölüm-kalım meselesi haline gelmiştir. İslâm'ı tekrar uygulamak ise ancak müslümanların dinleyip itaat etmek üzere biat edecekleri bir Halife seçmeleri ve Hilâfetin kurulmasıyla olacaktır. Seçilecek Halifeye düşen görevler ise şunlar olacaktır:

- Küfür hükümleri ile yönetilen rejimleri yıkıp yerine İslâm rejimi ve hükümlerini getirmek.
- İslâm beldelerini Daru'l İslâm'a, bu beldelerdeki toplumları ise İslâmi topuma çevirmek.
- Müslümanlar arasında Allah'ın kitabı ve Rasulullah'ın sünneti ile amel etmek
- Tüm İslâm beldelerini Hilâfet devleti çatısı altında toplamak .
- Davet ve cihad yolu ile İslâm risaletini tüm dünyaya taşımak.

İşte Ancak tüm bu sorumlulukları gerçekleştirmeyi yüklenen Halife müslümanlardan biat alabilir.

• Müslümanların Hilâfet Devletini kurmaları, İslâm hükümlerinin tamamı ile amel etmeleri ve üzerlerindeki ölüm-kalım derecesindeki bu sorumluluktan kurtularak İslâm'ın hayat, devlet ve toplum üzerine tatbiğini sağlamalarının farziyeti aşağıdaki şer'î hükümlere dayanmaktadır. وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا "Onların arasında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların hevalarına uyma, Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni alıkoymalarından sakın."⁹

Bu ayet peygamberlere ve müslümanlara Allah'ın indirdiklerinin tümü ile hükmetmelerini farz kılan bir emirdir. Zira ayette geçen (مَا) sözcüğü, genelleme ifade eden bir anlam taşımaktadır. Ve Allah'ın indirdiği tüm hükümleri kapsamaktadır.

Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.¹⁰ Yani kim Allah'ın indirdiği tüm hükümlerle hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir. Ayette geçen (بِمَا) lafzı genellik ifade eden lafızlardan olup Allah'ın indirdiği tüm hükümleri kapsamaktadır.

• Bu ve benzeri ayetlerle, Allah'ın indirdiği tüm hükümlerle amel etmenin farzlığı açıklığa kavuşmuştur. Yine çok açıktır ki günümüzde ki İslâm beldelerinde böyle kapsamlı bir uygulama söz konusu değildir. Sonuçta İslâm'ı hayatın her sahası ile devlet ve toplumda tekrar uygulanır hale getirmek müslümanlar için kaçınılmaz bir sorumluluktur.

⁸ Haşr-7

⁹ Maide; 49

¹⁰ Maide-44

Bu kaçınılmaz sorumluluk İslâmca bir ölüm-kalım mücadelesi olarak ele alınmıştır. Nitekim Müslimden rivayet edilen Avf. b. Malik'in hadisinde Peygamber (ﷺ) şöyle buyurmaktadır: *إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرَاءُ فَتَعْرِفُونَ وَتُشْكِرُونَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرَأَ وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نَقَاتِلُهُمْ قَالَ لَا مَا صَلَّوْا "İleride hoşunuza gidecek veya gitmeyecek bir çok idarecileriniz olacaktır. Kim kötü idarecilerin uygulamalarına buğz ederse suçsuz olur. Eğer eli ve dili ile onun zulümlerine karşı koyarsa kurtulmuş olur. Ancak bu uygulamalara rıza gösterip ona uyanların durumu ayrıdır."* Orada bulunanlar: *Ya Rasulallah biz bu tür idarecilere silahla karşı koymayalım mı?* dediler. Rasulallah (ﷺ): *"Aranızda namazı ikame ettikleri (Allah'ın indirdikleri ile hükmettikleri) sürece kılıçlarınızla onlara karşı koymayın."*¹¹ buyurdu. Buhari'nin Ubade b. Samit'ten naklettiği bir hadiste ise şöyle denilmektedir: *دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا "Rasulullah (ﷺ) bizi davet etti. Biz de ona biat ettik. Sevinçte, sıkıntıda, rahatlık ve zorlukta velhasıl her durumda onu dinleyip itaat edeceğimize dair söz verdik. Ayrıca onu kendi nefsimize tercih edeceğimize, emir sahiplerinde, Allah katında yanımızda delil olarak gösterebileceğimiz açık küfür görmemizin dışında karşı çıkmayacağımıza, açık küfür gördüğümüzde ise karşı koyacağımıza dair söz verdik."*¹²

Buhari'de geçen hadiste "açık küfür" tabiri (كُفْرًا بَوَاحًا) şeklinde geçtiği halde Taberani de bu tabir (كُفْرًا صَرَّاحًا) şeklinde geçmektedir.

Avf b. Malik'in rivayet ettiği hadiste "namaz kılma" tabiriyle kasd edilen dinin tüm hükümlerini uygulamaktır. Bu hadiste "namaz kılma" tabiri ile cüz zikredilip bütün kastedilmektedir. Yani İslâm hükümleri ile hükmetmeye açık bir kinaye vardır.

Ubade b. Es-Samit 'in hadisinde yer alan (كُفْرًا بَوَاحًا) tabiri ise devlet başkanının amellerinde açıkça küfürle hükmetmesini kastetmektedir. Söz konusu iki hadisin mefhumundan çıkan sonuç şudur: İdareciler eğer İslâm hükümleri ile hükmetmez ve İslâm'ın hükümlerini açıkça ilan etmezlerse onlarla kılıçla mücadele edileceğidir. Eğer idareciler küfür nizamlarını uygulamaya kalkıştırlarsa ya da ulu'l emirde açık küfür görülürse onlarla mücadeleye girilir.

Yöneticilere karşı koymakla kasd edilen ise, onları yönetimden uzaklaştırıp İslâmi bir yönetimin geri getirilebilmesi için onlarla savaşımdır.

Buraya kadar bahsettiğimiz delillerden; İslâm'la hükmetmenin farzıyeti ve küfür hükümleri ile hükmedilmesine engel olmanın, müslümanlar için bir ölüm-kalım meselesi olduğu açıklığa kavuşmuştur.

Aziz kardeşlerim;

• Toplumda meydana gelen şiddetli iç sarsıntılar, doğal olarak ümmette bir canlılığın doğmasını sağlar. Sonuçta ümmetin fertleri arasında ortak bir duyarlılık ve anlayış doğar. Bu uyanış, kurtuluşa götürecek bir çözümü doğuracağı gibi sarsıntının sebeplerinin derinlemesine tefekkürünü ve sebeplere ilişkin fikri incelemeyi de doğuracaktır.

Sonuçta karşılaştırmalar ve üstünlük mukayesesi ile birlikte, ümmetin geçmişini, bu gününü ve geleceğini, halk ve ümmetlerin tarihini ve kalkınma yollarını kapsayacak olan fikri çalışma; aklın doğruyu bulmasına yol açacak ve yapılan incelemelerden çare ve çözümler üreyecektir.

• Müslümanlar; yüzyılın başında tüm varlıklarını derinden sarsan, ülkelerini paramparça eden, toplumları firkalara ayıran, Hilâfet Devletini ortadan kaldıran çok şiddetli bir sarsıntı geçirdiler. Bu sarsıntı sonucu İslâm; hayat, devlet ve toplumda uygulama sahasından uzaklaştırıldı, müslümanlar ruhlarını kaybederek adeta ceset haline geldiler. Hilâfet devleti yıkıldıktan sonra İslâm devleti çeşitli yeni oluşumlarla küçük devletçiklere bölündü. Bu devletçikler önce doğrudan doğruya küfür devletlerinin boyunduruğuna girdiler. Daha sonra kâfir devletlerle işbirliği halindeki müslüman kökenli ajanların yönetimine geçtiler. Sonuçta bütün İslâm beldelerinde küfür rejimleri eliyle küfür hükümleri uygulanmaya başlandı.

¹¹ Müslim, İmara, 3446

¹² Buhari, Fitne, 6532

Bu şiddetli sarsıntıyı bir başkası takip etti. Küfür devletleri ve işbirlikçileri Arap idarecilerle bir araya gelip Filistin aleyhine çevirdikleri entrika ve hilelerle İslâm toprakları üzerine İsrail Devletini kurdular.

- Bu iki büyük sarsıntı müslümanların nefislerinde büyük tesirler bıraktı ve her biri kendi dertlerine düştüler. Kurtulmak amacı ile İslâmi, hatta gayri İslâmi hareketlere giriştiler Ancak bu iki büyük beladan kurtulamadılar.

- İkinci sarsıntıyı takiben Hizb-üt Tahrir teşkilatı kuruldu Müslümanların içine düştüğü felaketlerin önemini hisseden bir kısım müslümanlar İslâm ümmetinin bu gününü ve geçmişini gerçekçi bir şekilde ele alarak müslümanların uğradığı felaketleri, komploları, yenilgileri ve bunların nedenlerini incelediler.

Bunlara ilaveten müslümanların ve İslâm beldelerinde yaşayan toplumların durumunu, bu beldelerde yaşayan ümmetin idarecileri ile ve idarecilerin ümmetle olan ilişkilerini, bu coğrafyalarda uygulanan hükümleri, rejimleri, ve müslüman toplumlarda hakim fikir ve duyguları tafsilatlı bir şekilde ele alıp incelediler.

Bütün bu hususları inceden inceye araştırdıktan ve müslümanların kurtuluşu için girişilen İslâmi ve gayri İslâmi tüm hareketleri de gözden geçirip inceledikten sonra elde ettikleri tüm bilgileri İslâm'ın hükümleri ile karşılaştırdılar.

Tüm bu yoğun araştırma ve incelemeler sonucunda sınırları belli, açık ve anlaşılır bir fikre ulaşılar ve sonuçta Hizb-üt Tahrir hareketini oluşturdular.

- Bu araştırma ve incelemelerden sonra Hizb-üt Tahrir; İslâm Ümmetinin ölüm kalım meselesinin; İslâm'ı hayata, topluma ve devlete tatbik etmek, davet ve cihad yolu ile İslâm risaletini tüm dünyaya taşımak olduğu sonucuna ulaştı.

Bu temelden hareketle Hizb-üt Tahrir amacını; İslâmi hayatı yeniden başlatmak ve İslâmi daveti yüklenme ilkesi ile sınırlandırdı. Ümmet içerisinde de bu amaca ulaşmak için çalışmalarına başladı.

- İslâmi hayata yeniden başlamakla kastedilen, müslümanların; tekrar akide ibadet, ahlak, muamelat, yönetim, ekonomi toplumsal yasaklar, eğitim, diğer halk, ümmet ve devletlere karşı takip edilecek olan dış politikada İslâm'ın tüm hükümlerin uygulanması, müslümanların yaşadığı ülkelerin Daru'l İslâm'a, buralarda yaşayan toplumların da İslâmi toplumlara dönüştürülmesidir.

İslâmi hayata yeniden başlamak ancak, Allah'ın kitabı ve Rasulullah'ın sünneti üzerine itaat edilmek üzere biat edilen müslümanların Halifesinin seçilerek Hilâfetin yeniden kurulması ile gerçekleşebilir.

- İncelemeleri sonucunda müslümanların ölüm-kalım meselesini belirleyen Hizb-üt Tahrir, müslümanların bütün güçlerini harcayacakları hedefi ve bu hedefi gerçekleştirmelerindeki amacı da belirledi.

Aynı şekilde, amacını gerçekleştirmek ve hedefe ulaşabilmek için takip etmeleri gereken metodu da belirledi. Bu metod; Allahu Teâla'nın kendisini elçi olarak göndermesinden, Medine'de İslâm devletini kurmasına kadar Rasulullah (ﷺ)'in izlediği ve titizlikle üzerinde hareket ettiği yoldur.

- İslâmi hayatı yeniden başlatmak amacıyla başlatılacak bir hareketin verimliliği için bu hareketin ferdi bir hareket olarak kalması caiz değildir. Aksine kitlesel bir çalışma olmalıdır. Zira ferdi çalışma İslâmi hayatı yeniden başlatma hedefini gerçekleştirme gücünden yoksundur. Ayrıca akli ve düşünsel kabiliyetleri ne kadar yüksek olsa da ferdin tek başına böyle bir hedefi gerçekleştirmesi mümkün değildir. İşte bu sebeplerden hareketle amacın bir cemaatla gerçekleştirilmesi gerekir.

Hilâfetin kurulup yönetimin tekrar Allah'ın indirdikleri ile olması için yapılacak çalışmanın bir kitle, parti ya da cemaat içinde kitlesel ve siyasi bir çalışma şeklinde yapılması gerekir. Siyasi olmaması caiz değildir. Zira Hilâfetin kurulması ve Halifenin seçilip atanması siyasi bir çalışmadır. Aynı şekilde Allah'ın indirdikleri ile hükmetmek de bir siyasi çalışmadır. Bu nedenle siyasi çalışma dışında bir çalışma ile bu amacın gerçekleşmesi mümkün değildir.

• Siyasi niteliği olmayan işlerin peşinde koşan kitlelerin, müslümanların ölüm-kalım meselesine hiç bir katkıları yoktur. Siyasi olmayan kitlelerin Hilâfeti kurup Allah'ın hükümleri ile hükmedilmesini tekrar başlatmak gibi farz olan bir amacı gerçekleştirmeleri de mümkün değildir.

Aşağıda tanımlayacağımız kitleler siyasi hedefleri olmayan kitlelere örnektirler.

A- Okul ve hastane yaptırmak, fakirlere, yetimlere ve düşkünlere yardım gibi hayır işleri ile uğraşan kitleler: Her ne kadar İslâm, hayır işleri yapmak noktasında müslümanları teşvik etmişse de bu tür işlerin, müslümanların ölüm-kalım meselesini çözme noktasında bir katkıları olmamıştır. Bu tür çalışmalarla müslümanların üzerine farz olan amacı gerçekleştirmeleri mümkün de değildir. Aynı zamanda hayır işleri ile uğraşan cemaatlar; fertleri, Allah'ın hükümleri ile hükmetmek gibi ölüm-kalım derecesindeki bir farzı yerine getirmekten alıkoyarlar.

Ayrıca kitlelerin uğraştıkları süreklilik arz eden hayır işleri, daimi bir şekilde gözetilmesi gereken işlerdendir. Süreklilik arz eden işlerin gerçekleştirilmesi ise fertler ve cemaatlarca değil devletçe üstlenilmesi gereken sorumluluklardandır.

Ancak devamlılık gerektirmeyen türden hayır işleri devletin sorumluluk alanına germediğinden fertlerce yapılması meşrudur. Hatta şer'î hükümlerde buna teşvik vardır. Ancak bu hali ile bile hayır-hasenat yapma işi müslümanların ölüm-kalım meselesi değildir.

B- İbadetlere ve sünnetlere sarılmaya çağıran gruplar: İbadet ve sünnetlere sahip çıkmak İslâmca teşvik edilen fiillerdendir. Zira bu tür fiiller İslâm'ın bütününden birer parça olduğu gibi Allah tarafından müslümanlara vacib kılınan "hayır" dan da birer parçadır. Nitekim Cenab-ı Allah buyurmuştur ki; **وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ "Sizden hayra davet eden bir ümmet (grup) bulunsun"**¹³

İnsanları ibadet ve sünnetlere sarılmaya davet etmek İslâm'ın bir parçasına çağırma"dır. Ancak asıl farz; akaid, ibadet, ahlak muamelat, yönetim, iktisat, eğitim, dış politika, ve sosyal düzenlemelerin hepsine bir bütün olarak davet etmektir. Yalnız ibadet ve sünnetlere bağlılığa çağırma ile yetinmek, müslümanların ölüm-kalım meselesi olan yönetimde, Allah'ın hükümlerini hakim kılma sorumluluğuna kayıtsız kalmaktır. Bu amaca, ibadet ve sünnetlere bağlılık çağırısı ile ulaşmak da mümkün değildir. Sadece Hadisi Şerifleri ele alıp onların senetleri ve metinleri ile meşgul olan grupları da aynı statüde değerlendirmek mümkündür.

Üstelik var olan cemaatların enerjilerini bu ve benzeri işlere harcamaları, Allah'ın müslümanlara farz kıldığı küfür hükümlerini yok etmek, devlete, topluma ve hayata İslâm hükümlerini yeniden uygulamayı başlatmak farzından uzaklaştırmaktadır.

C- İslâmî kitaplar telifi ile, İslâmî kültürü yaymak için vaz ve irşad işleri ile meşgul olan grupları da siyasi hedefleri olmayan hareketler kategorisinde zikredebiliriz.

İslâmî kültüre ilişkin kitap yazmak, bunları yayınlamak, va'z ve irşad işleri ile meşgul olmak çok değerli ve hayırlı işlerdendir. Ancak bu tür çalışmalar da müslümanların ölüm-kalım derecesindeki problemini çözme sonucunu doğurmazlar. Aynı zamanda bu tür bir meşguliyet Hilâfetin kurulması ve İslâm'ın tekrar hayata devlete ve toplumun gerçeklerine hakim kılınması noktasında baş vurulacak bir yol (metod) değildir.

• Sahip olunan fikirler, eğer kendileri ile amel edilmek için siyasi amaçla taşınmıyor ve hayatta uygulanma makamına getirilmek için uğrunda çalışılmıyorsa zihni faaliyet ya da kitaplar arasında ve kişilerin zihinlerinde akademik fikirler olmaktan öteye geçemezler.

Bugün kütüphaneler, İslâm kültürüne ilişkin binlerce birbirinden kıymetli ve değerli kitaplarla doludur. Ancak bunlar buldukları yerde cansızca varlıklarını sürdürürler. Eğer fikirler de kendileri ile amel edilmek üzere siyasi bir amaçla taşınmazlar ve hayata hakim kılınmaya çalışılmazlarsa tıpkı kütüphane raflarındaki kitaplar gibi cansız kalmaya mahkumdurlar.

• Diğer taraftan Ezher, Zeytune, Necef ve benzer İslâm kültürünü okutan üniversitelere gelince bunlar; İslâm'ı ve okuttukları o eşsiz İslâm kültürünü hayata aktarmak için fiili olarak değil sadece teorik

¹³ Ali İmran: 104

ve akademik bir anlayışla öğretmektedirler. Her yıl bu okullardan binlerce alim mezun olmaktadır. Ancak bir çoğu ayaklı kitaplar olmaktan öteye birşey ifade etmezler. Zira onlar İslâm'ı kendisi ile amel etmek, onu dava olarak taşımak, hayata ve devlete tekrar hakim kılıp uygulamak için değil teorik bir çerçevede akademik olarak öğrenmişlerdir.

Bu nedenle buralardan mezun olanların şer'î hükümleri ve İslâm'ın helal-haram ölçülerini, hayata bakışlarına ve yaptıkları işlere esas kabul etmediklerini görmeniz garipsenecek bir olay değildir.

D- Emri bi'l ma'ruf, nehyi ani'l münker (marufu emredip münkerden nehy etmek) işi ile meşgul cemaat ve teşkilatlara gelince:

Emr-i bil ma'ruf, nehyi ani'l münker Allah'ın müslümanlara farzlarından birisidir. Nitekim Allahu Teâla buyurmuştur ki: **"Sizden, hayra davet, eden ma'rufu emreden, münkerden nehy eden bir ümmet (topluluk) bulunsun"**¹⁴

• Emri bi'l ma'ruf, nehyi ani'l münker sorumluluğu, ister Hilâfet Devleti bulunsun ister bulunmasın, ister İslâmi hükümler tatbik edilsin ister edilmesin müslümanlar üzerine vacibdir. Peygamber (ﷺ)'in döneminde ve sonra gelen Halife'ler döneminde ve daha sonraki dönemlerde de var olan "Emri bi'l ma'ruf nehyi ani'l münker" sorumluluğu müslümanların üzerinde bir farz olarak kıyamete kadar devam edecektir.

Ancak "Emr-i bi'l ma'ruf nehyi ani'l münker" tek başına Hilâfeti kurmaya ve İslâm'ı hayat, devlet ve topluma tekrar tatbik etmeye götüren bir yol değildir. Her ne kadar İslâmi hayatı tekrar başlatma hedefine yönelik çalışmanın bir parçası sayılsa da tek başına yeterli değildir. Zira iyiliği emredip kötülükten nehy etmenin özünde, idarecileri muhasebe etmek onlara iyiliği emretmek ve kötülükten engellemek de vardır. Ancak İslâmi hayatı yeniden başlatma amaçlı çalışma, "emr-i bi'l ma'ruf nehyi ani'l münker" çalışmasından farklılıklar arz eder.

• Tam bu noktada "emr-i bil-ma'ruf nehy-i ani'l münker" ile bizzat ve fiilen münkeri ortadan kaldırmak için yapılan çalışma arasındaki farka dikkat çekmek istiyorum. İyiliği emir ve kötülükten nehy fiili, özde sadece sözle icra edilir. Ancak münkeri kaldırma fiilinde sadece sözle yetinilmez söz ile uyarma sınırı geçilip el yani maddi güç kullanmaya teşebbüs edilir. Bu görüşümüz Müslimin Ebu Said el- Hudri'den rivayet ettiği bir hadise dayanmaktadır: **"Sizden birisi bir kötülük görürse onu eliyle değiştirsin. Eğer gücü yetemezse diliyle, şayet buna da gücü yetmezse kalbi ile buğz etsin. Bu (sonuncusu) imanın en zayıf halidir."**¹⁵

• Hadisten çıkan sonuca göre; fertlerdeki kötülüğü yok etmek için el (güç) kullanmak, kötülüğü yok etmeye güç yetirmeye bağlıdır. Hadis, münkeri ortadan kaldırmak için maddi güç kullanmaya delalet ettiği gibi, kullanılacak olan bu maddi gücün fitne, öldürme, ve silah kullanma gibi daha tehlikeli bir münkere vesile olmaması gerektiğine de işaret etmektedir.

Hadiste geçen bu hüküm; fertlere ait münkeri ortadan kaldırmada izlenecek yolu göstermektedir. Ancak hadisin mefhumu Hilâfeti ikame etmek ya da İslâm'ı tekrar hayat, devlet ve topluma hakim kılmak için yapılacak çalışma ile ilgili değildir.

• Münkeri ortadan kaldırmak için güç kullanmayı emreden hadislerin genel hükmünden devlet başkanı istisna edilmiştir. Zira Allah'a isyanı emretmediği müddetçe zulüm de etse haksızlık da yapsa Halifeye itaatı emreden hadisler mevcuttur. Halife'ye karşı silah kullanılmasına izin veren hadislerin hükmü; Halife'de açık küfür görüldüğünde yani Halife açıkça küfür hükümlerini uyguladığında geçerlidir.

Müslimin Nafi'den onun da İbn-i Ömer'den rivayet ettiği bir hadiste Peygamber (ﷺ): **"Hoşuna gitsin gitmesin Allah'a isyan ile emir olunmadığı müddetçe müslümana dinleyip itaat etmek düşer. Şayet Allah'a isyanla emredilirse ne dinlenir ne de itaat edilir."**¹⁶

¹⁴ Ali İmran: 104

¹⁵ Müslim, İman, 70

¹⁶ Müslim, Buhari, Ahkam, 6611

Buhari de ibni Abbas' tan şu hadisi rivayet etmiştir: **مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَيْئًا مَاتَ مِثْلَ مِثَّةِ جَاهِلِيَّةٍ** "Emirinde hoşuna gitmeyen bir şeyi gören kimse ona karşı sabretsin. Sultandan bir karış uzaklaşan kimse ölürse Cahiliye ölümü ile ölmüş olur"¹⁷

Buhari'nin Abdullah' tan rivayet ettiği bir hadiste Allah Rasulü (ﷺ) şöyle buyurmuştur: **إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَعْدِي أَثْرَةً وَأُمُورًا تُكْرَهُونَهَا قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَدُوا إِلَيْهِمْ حَقَّهُمْ وَسَلُّوا إِلَيْهِ حَقَّكُمْ** "Benden sonra cahillik, bencillik ve hoşlanmayacağınız bir takım şeyler göreceksiniz" Ashab; *Bu durumda bize ne yapmamızı emredersin ya Rasulullah?* dediler. Allah Rasulü: **"Siz onların hakkını onlara verin kendi hakkınızı da Allah' tan isteyin."**¹⁸ dedi.

Rasulullah (ﷺ) zulmedip haksızlık yapmış olsalar da idarecilere itaat etmeyi emretmekle birlikte, idarecileri muhasebe edip sözle onları eleştirmeyi ve en şiddetli eleştirilerde bulunmayı da müslümanlara vacib kılmıştır. Zira müslümanlar, idarecilere sorumluluklarını hatırlatmak, onları düzeltmek ve onlara sözle karşı koymak sorumluluğundadırlar.

Ümmü Seleme'den rivayet edilen bir hadiste Peygamber (ﷺ) şöyle demektedir: **إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرًا فِتْنَةً وَتُكْرَهُونَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرَأَ وَمَنْ أَتَى فَقَدْ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ** "Başınıza sizi idare etmek için bir çok idareciler gelecektir. Bunların bir kısmının iyi bir kısmının kötü olduğunu göreceksiniz. Kim başındaki idarecinin kötü halini hoş görmezse ondan uzak olur. Kim de onu reddederse kurtulur. Ancak ona razı olup tabi olan..."¹⁹ Yani münkeri kötü görüp onu hemen değiştirmek gerekir. Kötülüğü engellemeye gücü yetmediği için kalbi ile buğz eden gūnahtan kurtulmuş olur. Ancak idarecilerin yaptıklarına rıza gösterip tabi olanlar onlardan uzak olmayacak ve kurtulamayacaklardır.

Rasulullah (ﷺ) başka hadislerinde de şöyle buyurmuştur: **سَيَدُ الشَّهَادَةِ حِمَزَةٌ وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَانِرٍ** "Şehitlerin efendisi Hz. Hamza ve zalim hükümdara karşı çıkıp ona doğruyu gösterirken öldürülen kimsedir."

أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَانِرٍ "Cihadın en üstünü, zalim idareciye karşı söylenen hak sözdür."²⁰

• Şeriat, tek bir şart dışında münker işleyen devlet başkanına karşı, maddi güce başvurup karşısına silahla dikilip savaşmayı yasaklamıştır.

Şayet idareci açıkça küfrünü açıklarsa yani küfür hükümleriyle ülkeyi yönetmeye kalkışırsa ya da ülkede küfrün yayılması karşısında susarsa, bu durumda yönetici ile savaşmak, küfür hükümlerini uygulamaktan vaz geçirmek ve İslâm hükümlerini uygulamak için karşısına silahla dikilmek müslümanlara vacibdir.

Ümmü Seleme'nin hadisinde Ashab: **قَالُوا أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ قَالَ لَا مَا صَلَّوْا** *Ya Rasulallah biz onlara karşı savaşmayalım mı?* dediler. Peygamber (ﷺ); **"Onlar namaz kıldıkları müddetçe hayır"**²¹ buyurdu. Başka bir rivayette: **فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ قَالَ لَا مَا صَلَّوْا** *Onlarla savaşmayalım mı?* dediler: Nebi (ﷺ); **"Namazı kıldıkları müddetçe hayır"**²² dedi. kaydı bulunmaktadır

Avf b. malik hadisinde ise; **قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُتَابِدُهُمْ بِالسَّيْفِ فَقَالَ لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ** *Ya Rasulallah, onlara karşı silahla savaşmayalım mı?* Allah Rasulü: **"Aranızda namazı ikame ettikleri sürece hayır"**²³ dedi. Hadiste geçen namazı ikame etmek sözü ile İslâm'a ait tüm hükümleri uygulamak kastedilmektedir. Burada kullanılan ifade biçimi parçayı zikrederek bütünü tanımlama cinsinden bir ifade şeklidir. Ubade b. es-Samit hadisi ise; **وَأَنْ لَا تُتَارَعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ** *"Açık küfür içerisinde olduklarına dair Allah katında onlara karşı kullanabileceğimiz kesin bir delil bulunmadıkça ulu'l emirle savaşmayacağımıza söz verdik"²⁴ Açık küfür ifadesi Taberani'de; **(كُفْرًا صَرَاحًا)** şeklinde geçmektedir. Ahmed b. Hanbel'in rivayetinde ise; **مَا لَمْ يَأْمُرْكَ بِإِثْمٍ بَوَاحًا** *"Sana apaçık günahı"**

¹⁷ Buhari, Fitne, 6530

¹⁸ Buhari, Fitne, 6529

¹⁹ Müslim, İmara, 3446

²⁰ Ahmed b. Hanbel, Mükessirin, 10716

²¹ Müslim, İmara, 3445

²² Tirmizi, Fitne, 2191

²³ Müslim, İmara, 3447

²⁴ Buhari, Fitne, 6532

emretmediği müddetçe"²⁵ tabiri yer almaktadır. Tüm bu hadisler Allah katında kesin delil olarak gösterebileceğimiz şekilde idareci, küfrünü açıkladığında ya da küfür hükümleri ile hükmettiğinde idareciye karşı çıkıp onunla silahlı mücadeleye girmenin farziyetine işaret etmektedirler.

• Ancak idareciye kaşı silahla karşı çıkmanın ve onu idarecilik makamından uzaklaştırmanın farz olabilmesi; zanni galip yolu ile de olsa idareciyi ortadan kaldırmaya gücünün yeteceği kanaatinin varlığına bağlıdır. Zira hem münkeri ortadan kaldırılması için el (güç) kullanılması hem de küfür hükümlerini uygulayan idareciye silahla mücadeleye çağırın hadislerin hükümleri güç yetirme şartına bağlanmıştır. **فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلْسَانِهِ "Eğer eliyle değiştirmeye gücü yetmezse diliyle kötülüğü ortadan kaldırmaya çalışsın"**²⁶ ibaresi gereği eğer güç yetmiyorsa bu durumda idareciye karşı silah göstermek ve onunla savaşmak vacib değildir. Bu durumda yapılması gereken, kuvvet hazırlamak yahut güç sahipleri ile yardımlaşmaktır. İdareciyle mücadeleye yeterli güç toplandığında yine mücadele ve kıtal vacib olur.

Küfrü açıkça görülen devlet başkanına karşı silahlı mücadeleye girmenin önemli şartlarından birisi de yaşanan yerin İslâm hükümlerinin tatbik edildiği Darü'l İslâm olmasıdır. İslâm hükümlerini uygulamaktayken birden bunları bırakıp yerine küfrün hükümlerini uygulamaya koyan yönetici ile fili mücadele şarttır. Zira hem Ubade b. es-Samit hadisinde hem de Taberani'nin rivayetinde ki **"şayet açık bir küfür görürseniz"** tabirinden önceden olmadığı halde sonradan yönetici de küfür açığa çıkarsa anlamı çıkmaktadır. Yani İslâm'ı uygulamakta olan yönetici İslâmi hükümleri uygulamayı terk edip açıkça küfür hükümlerini uygulaması durumunda yönetici ile savaşmanın farz olduğu anlatılmaktadır.

• Ülke Darü'l Küfürse ve İslâm'ın hükümleri yürürlükte değilse, küfür hükümlerini ve bu hükümleri müslümanlara tatbik eden idarecilerin ve rejimin ortadan kaldırılması; İslâm devletini kurmada ve İslâm hükümlerini uygulamada Rasulullah (ﷺ)'in takip ettiği yola uyararak nusret talebi (yani değişim için güç sahiplerini kazanma) yolu ile olur.

E- Toplumı ıslah etmek için güzel ahlaka çağırın grup ve kuruluşlar:

Güzel ahlaka davet Allah'ın müslümanlara emrettiği hayra çağrıdır. Ancak bu çağrı İslâm hükümlerinin küçük bir bölümüne davetten ibarettir. Halbuki doğru olan, davetin tüm İslâm hükümlerine ve onların tatbiğine yönelik olması, böylelikle de İslâm'ın hayat, devlet ve toplum da uygulanması en kapsamlı farzlardandır. Güzel ahlaka davet sonuçta İslâm'ın ferdi ilgilendiren kişisel farzlarına davettir. Devlet, hayat ve toplumu kapsayan genel hükümlere daveti ise kapsamamaktadır.

Güzel ahlaka davet, toplumun ıslahını gerçekleştirecek bir hedef içermediğinden ümmeti kalkındırmaz. Zira toplumun ıslahı ancak, topluma hakim fikirlerin, hislerin ve topluma uygulanan hükümlerin ıslahı ile mümkündür. Yani topluma hakim olan genel anlayışın (kamuoyu ve örflerin) ıslahı ile mümkündür.

Toplumun değiştirilmesi ancak toplumu oluşturan unsurların değiştirilmesi ile mümkündür. O halde toplumu değiştirmek ve ıslah etmek için toplumdaki fertlerin fikirlerini, duygularını ve topluma uygulanan nizamları değiştirmek gerekir.

Aynı mantıkla Ahlaka davet de ümmeti kalkınmaya götürmez. Çünkü kalkınma, ancak fikri seviyenin yükselmesi ile gerçekleştirilebilir. Günümüz Avrupa ve Amerika'sına baktığımızda bu ülkelerin kalkındığını görürüz. Ancak bu kalkınma sağlıklı ve doğru bir kalkınma değildir. Zira sağlıklı ve doğru bir kalkınma, ruhi temellere dayalı fikri kalkınmadır. Avrupa ve Amerika maddi kalkınmışlıklarının yanında ahlaki açıdan en aşağı seviyelere düşmüş ülkelerdir. Ahlaki değerlerden yoksunlukları hayvanlar topluluğu gibi hatta daha aşağı seviyedeki hayat tarzlarının yegâne açıklamasıdır.

Güzel ahlaka davet; müslümanların ölüm-kalım derecesindeki sorunlarına çözüm oluşturacak ve Allah'ın gerçekleştirilmesini müslümanlara farz kıldığı Hilâfeti ikame etme, İslâm'ı tekrar hayata, devlete ve topluma tatbik etme, davet ve cihad yolu ile İslâm risaletini dünyaya taşıma sonucunu doğuracak bir yol değildir.

²⁵ Ahmed b. Hanbel, Ensar, 21675

²⁶ Müslim, İman, 70

Müslümanların ölüm-kalım meselesinin çözümü; Hilâfeti ikame etmek ve Allah'ın indirdiği hükümleri yeniden hayata döndürmek için siyasi olarak çalışacak siyasi kitlelerin kurulması ile mümkündür. Müslümanların gerçekleştirmeleri için çalışmaları üzerlerine farz olan amaç; hayatta, devlette ve toplumda İslâm'ı yeniden tatbik mevkiye getirecek, davet ve cihad yolu ile İslâm'ı dünyaya taşıyacak olan Hilâfeti kurmaktır.

İşte bu değerlendirmeler sonucunda müslümanların ölüm-kalım meselesi ile müslümanların gerçekleşmesi için uğrunda çaba göstermeleri gereken hedefi kavradıktan sonra bir çözüm olarak Hizb-üt Tahrir kurulmuştur. Hizb-üt Tahrir, ideolojisi İslâm olan siyasi bir partidir.

- Siyaset onun çalışma sahası, İslâm da ideolojisidir. Hizb-üt Tahrir İslâm'ın devlet ve topluma hâkimiyetinin ümmetce ölüm-kalım meselesi olarak anlaşılması ve Hilâfetin yeniden kurulup Allah'ın indirdiği ile hükmetmenin başlaması için ümmete önderlik amacıyla ümmetin içinde ve onunla birlikte çalışmaktadır.

- Hizb-üt Tahrir İslâm düşüncesine dayalı siyasi bir kitleleşmedir. O, ne hayatla alakası olmayan bir ruhbanlık teşkilatı, ne ilim ve öğretimle uğraşan ne de (okullar, Kur'an Kursları ve öğrenci yurtları açmak gibi) hayır işleri ile uğraşan bir teşkilattir. Hizbin cisminin ruhunu, hizbin hayat bulduğu çekirdeği ve var oluşunun sırrını; Hizb-üt Tahrir'in dayandığı ve tüm fertlerinde fiili karşılık bulan, ümmeti çağırdığı, toplumda, hayatta ve devlette var etmek için ümmetle birlikte taşıdığı İslâmi fikirler oluşturmaktadır. Hizbin fertlerini birbirine bağlayıp aralarındaki ilişkileri tanzim eden de yine İslâmi fikirlerdir.

- Hizb-üt Tahrir'in amacı İslâmi hayatı yeniden başlatıp İslâm risaletini tüm dünyaya taşımaktır. Bu gaye, müslümanların ölüm-kalım derecesindeki problemlerinin çözümünü de beraberinde getirecektir. İslâmi hayata yeniden başlamakla kastedilen, müslümanları Daru'l İslâmda, İslâmi fikir ve duyguların hakim olduğu, İslâm'ın nizam ve hükümlerinin uygulandığı bir toplumda yaşamaya tekrar başlatmaktır. Öyle ki; Hilâfet Devletinde cisimleşen ve İslâm Devletinin gölgesinde yaşanan hayatta tüm işler, "Helal-haram" çerçevesinde şer'î bakış açısına göre yürüyecektir.

Söz konusu Hilâfet Devletinde müslümanlar; aralarında Allah'ın kitabı ve Rasulünün sünneti ile hükmetmesi, davet ve cihat yoluyla İslâm'ı bir risalet olarak dünyaya taşıması şartı ile, işitip itaat etmek üzere bir Halife nasb ederler. Hizb-üt Tahrir İslâm akidesinden çıkan aydın bir fikirle İslâm ümmetini doğru ve sağlıklı kalkındırmayı hedef edinmiştir. İslâm ümmetinin geçmişte sahip olduğu izzet ve şerefli makamına tekrar oturması için çaba harcamaktadır. Bu uğurda diğer devlet, ümmet ve halklardan dünya yönetiminin yularını elde etmeye çalışmaktadır ki İslâm ümmeti dünya gündemine tekrar süper devlet olarak girsin. Bu gerçekleştiğinde İslâm Devleti yine İslâm hükümlerine göre dünyayı yönetecek ve dünya işlerini çözüme kavuşturacaktır.

Hizb-üt Tahrir, bütün bu saydıklarımızı hedeflediği gibi, İslâm'ı bir risalet olarak dünyaya taşımayı ve İslâm yeryüzünde tamamen hakim kılınasıya kadar küfür fikirleri ve nizamları ile mücadelesinde ümmete liderlik etmeyi de hedef edinmiştir.

- Hizb-üt Tahrir'in bugün müslüman beldelerinde hakim bozuk toplumsal yapıyı değiştirip İslâmi bir topluma dönüştürmek için İslâm davetini müslümanlara taşımaktadır.

Müslüman beldelerdeki bozuk toplumsal yapı ve ilişkileri İslâm'la değiştirme işi, söz konusu topluma hakim gayri İslâmi fikirleri duyguları ve ilişki çeşitlerini İslâmi fikir, duygu ve ilişkilerle, değiştirmekle mümkündür. Bugün için topluma hakim gayri İslâmi fikirler, İslâmi olanları ile değiştirilmelidir ki İslâmi fikirlerle insanlar arasında bir kamuoyu oluşsun ve insanları da bu fikirlerin gerekleri ile yaşamaya iten köklü mefhumlar oluşsun.

Ancak bu yapıldığında topluma hakim gayri İslâmi duygular değişir. Toplum, Allah ve Rasulünün razı olduğundan razı olan Allah ve Rasulünün gazaplandığına gazaplanan bir ruh haline sahip olur. Aynı zamanda toplumda yerleşik ilişki biçimleri de değiştirilip İslâm'ın çözümleri ve hükümlerine uygun bir hale dönüşür.

- Hizb-üt Tahrir'in yaptığı tüm faaliyetler siyasi faaliyetlerdir. Zira bu faaliyetleri sırasında insanların işlerini şer'î hükümler ve onların ön gördüğü çözümlere uygun olarak gözetir. Zira siyaset insanların işlerini İslâmi hükümler ve onların koyduğu çözümlerine göre gözetilmesi demektir.

Hizbin yapa geldiği siyasi faaliyetlerin başında ümmeti bozuk inançlardan, yanlış fikirlerden, saptırılmış mefhumlardan, küfrün fikir ve görüşlerinin etkisinden kurtarıp tümü İslâmi olan fikirler içinde eriterek, İslâmi kültürle kültürlendirmektir.

Hizbin yapmakta olduğu siyasi işlerin en önemlilerinden biri de yapmakta olduğu fikri çatışmalardır. Hizip, hem onların yanlış yönlerini açıklayarak. hem de İslâm'ın onlar hakkındaki hükümlerini açıklayarak fikir yolu ile küfrün fikir ve nizamları ile çatıştığı gibi yanlış fikirler, bozuk akideler ve saptırılmış mefhumlarla da çatışır.

Hizbin siyasi faaliyetlerinin en belirleyici olanı ise siyasi mücadeledir. Hizip bu faaliyetini; İslâm ülkeleri üzerinde etkin ve nüfuz sahibi kâfir devletlerin hâkimiyetinden ve nüfuzundan İslâm ümmetini kurtarıp böylelikle tüm müslüman beldelerden kâfirlerin; fikri, kültürel, siyasi, askeri egemenliklerini ve nizamlarını kökünden kazıyıp söküp atmak için kâfir devletlerle mücadele noktasında yoğunlaştırır.

• Hizbin Arap dünyasının da içinde bulunduğu tüm İslâm coğrafyasının yöneticilerine karşı açık mücadelesi de siyasi faaliyetleri içinde yerini almaktadır. Hizb, bu hain idarecilerin ümmete karşı ihanetlerini ortaya koyup ümmete kurdukları komploları ve entrikaları meydana çıkarmakta. Böylelikle onlardan hesap sormakta, hem ümmete karşı kurdukları komplolardan, hem de ümmete karşı görevlerini ve işlerini gözetmekte üzerlerine düşen görevleri yerine getirmemeleri, İslâm hükümlerine aykırı hareket etmelerinden ve ümmete küfür hükümlerini uygulamalarından dolayı onları değiştirmeye çalışmaktadır.

Görüldüğü gibi hizbin her işi siyasidir. Bu nedenle hizbin işi öğretim ya da va'z ve irşad değildir. Zira hizb bir medrese değildir. Hizbin işi siyasidir. İslâm'ın fikir hüküm ve çözümlerini onlarla amel edilmesi ve bunların hayat devlet ve toplumda var olması için ümmete gösterir.

Hizb; İslâm'ı uygulanması, İslâm akidesinin, devletin, anayasanın ve diğer kanunların temeli olması için taşır.

• Hizb-üt Tahrir kuruluşunu genel hatlarıyla İslâm düşüncesini incelemekle tamamlamamış; İslâm ümmetini ve geldiği noktayı, İslâm coğrafyasındaki toplumların durumunu ve Rasul (ﷺ)'in dönemini, Raşit Halifeler, Tabiin ve Tabiinden sonraki dönemi ayrıntıları ile incelemiş öncelikle Rasulullah (ﷺ)'in risaletinin başlangıcından Medine'de devleti kuruncaya kadar geçen dönemde takip ettiği yolu ve davayı taşıma keyfiyetini sonra da Rasulün Medine'deki davranışlarını detayı ile incelemiştir. Allah'ın Kitabına, Rasulünün sünnetine ve bu iki kaynağa bağlı olan sahabelerin icmama ve kıyasa müracaat eden, bunlara ilave olarak da sahabelerin, Tabiin ve müctehit imamların sözlerinden de faydalanarak kurulmuştur.

Evet kuruluşuna ilişkin bu incelemelerden sonra Hizb-üt Tahrir; İslâm düşüncesi ve onu uygulama yöntemine dayalı fikir, görüş ve hükümleri benimsemiştir. Bu benimsenenler; içinde İslâmi olmayan şeyleri barındırmayan ya da İslâm dışı fikirlerden etkilenmeyen tümü İslâmi kaynaklardan çıkarılmış fikir, görüş ve hükümlerdir. Taşındığı fikirler yalnızca İslâmi esaslara ve nasslara dayanmaktadır. Benimsediği fikirleri, hizbin ictihad ve anlayışı açısından en kuvvetli delillere göre benimsemiştir. İşte bu sebeple hatalı olabilme ihtimalini taşımakla birlikte Hizb şu anda benimsediği görüşlerine en sağlam ve en doğru fikirler olarak itibar etmektedir.

Hizb; siyasi bir partinin, parti olabilmesi için düşünce ve metodunun detaylarını benimsemesi gereğinden hareketle sahip olduğu fikir ve görüşlerini vaz geçilmez fikirler olarak benimser.

Hizb sahip olduğu görüş ve hükümleri benimserken bir Halife nasb ederek Hilâfet Devleti yolu ile İslâmi hayatı yeniden başlatmak esası üzerinde yoğunlaşarak çalışmalarında bu hedefe yönelik fikirleri gerek gördüğü kadarı ile benimsemiştir.

Öyle ki, Hizbin benimsediği fikir, hüküm ve görüşlerde, dünya hayatında insanın bütün problemlerini çözen, nizamları ve akidesiyle hayat için bir ideoloji olarak İslâm tek kaynak olmuştur.

Hizbin benimsediği bu fikir görüş ve hükümler hem Hizbin belirleyici vasıfları olmuş hem Hizbin fertleri arasındaki ilişkilerin eksenini konumundaki rabıtayı oluşturmuş hem de Hizbin varlığı ve birliği bu fikir hüküm ve görüşlerle korunmuştur. Hizip, bu fikir görüş ve hükümlerin doğruluğuna güvenle bunlar etrafında ümmeti birleştirmeye çalışmaktadır. Hizbin çalışmalarının amacı, benimsediği fikir görüş ve

hükümlerin ümmetçe benimsenmesi, bunlarla amel edilmesi, hayat devlet ve toplumda uygulamak amacı ile ümmetin fertlerinin hiziple birlikte davayı taşımasını sağlamaktır.

Hizbin gayretli hedefli çalışması; Hizbin benimsediği fikir, görüş ve hükümlerin gerek Arap ülkeleri gerekse İslâm dünyasının tüm coğrafyasında hatta tüm dünya da hizbin görüşleri olarak tanınmasını sağladı.

Hizip benimsediği fikir görüş ve hükümlerin tümünü kendisine ait kitaplar ve yayınlarla insanlara sunmuştur.

• Hizb-üt Tahrir'in toplumu değiştirme konusundaki programı ile Hilâfeti kurup Allah'ın indirdiklerini tekrar yaşanır hale getirmek ve İslâm'ı tüm dünyaya risalet olarak taşımak için davetin yüklenilmesinin keyfiyeti ve yöntemi hakkında benimsediği metoda gelince:

Hizb, hem İslâm devletini kurma seyrinde hem devlet ve toplumla alakalı şer'î hükümleri uygulamaya koymada, hem de daveti taşıma keyfiyetinde Rasul (ﷺ)'e uyup onu örnek edinmeyi kendisine temel ilke olarak benimsemiştir.

Zira Cenabı Allah bütün müslümanlara şer'î hükümlere bağlanmayı farz kıldığı gibi Allah Rasulünün yoluna tabi olup onun Allah'tan getirdiği her şeyi almayı da farz kılmıştır. Nitekim Allahu Teâla'nın buyurduğu: **"Allah Rızasını ve Ahiret gününü isteyip Allah'ı çokça zikreden sizler için Allah Rasulünde güzel örneklik vardır."**²⁷

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah ta sizi sevsin ve günahlarınızı affetsin."²⁸

"Rasul size neyi getirdiyse onu alın, neyi nehy etmişse ondan kaçınm."²⁹ gibi bir çok ayeti kerime, Peygamber (ﷺ)'e uymanın onu örnek almanın, ve emirleri ile amel etmenin farziyetine delildir.

Hizb, Rasul (ﷺ)'in kâfirleri İslâm'a davet ettiğini bilmekle birlikte bu gün biz daveti, İslâm hükümlerine sarılmalarını temin etmek ve Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyi tekrar gerçekleştirmek için bizimle beraber çalışmalarını sağlamak amacı ile müslümanlara taşımaktayız. İlaveten üzümlere belirtmeliyiz ki bugün müslümanların yaşadığı ülkelerin hiç biri Daru'l İslâm olmadığı gibi ümmetin içinde yaşadığı toplumların da İslâmi toplumlar olmadığı hizipçe müşahede edilmektedir.

Bu sebeple Hizbin çalışmaları, İslâm beldelerini Daru'l İslâm'a çevirmek ve orada yaşayan toplumları İslâmi toplumlara çevirme hedefi üzerinde odaklaşmıştır. Tıpkı Rasul (ﷺ)'in Mekke ve civar beldelerini ve toplumlarını Daru'l İslâm'a ve İslâmi topluma dönüştürmeye çalışması gibi.

Bu hareket noktasından yola çıkan hizip çalışmasının metodunu ve daveti yüklenmesinin keyfiyetini aşağıdaki genel hatlarla çizmiştir.

1- Hizb Allahu Teâla'nın: **"Sizden hayra davet eden, marufu emreden, münkerden nehy eden bir ümmet (kitle) bulunsun"**³⁰ emrine uyararak, tüm müslümanlara İslâm hükümleri ile amel etmek ve bu hükümlerin hayat, devlet ve toplumda tekrar yaşanır hale gelmesi için çalışmayı farz kılan şer'î hükümleri uygulayarak daveti yüklenir.

Hizb sırf bir farzı yerine getirmek için değil aynı zamanda Hilâfetin kurulması ve Allah'ın indirdikleri ile tekrar hükmedilmesi için daveti yüklenir.

2- Hizip, tüm fillerinde şer'î hükümleri temel referans olarak kabul ettiği gibi, farklı ideolojiler fikirler ve karşılaştığı olaylar hakkında görüş belirtirken şer'î hükümleri temel başvuru noktası kabul eder. Kısacası tüm davranış ve çalışmalarında helal ve haramı tek ölçü kabul eder. Egemenliğin ise İslâm'a ait olduğuna inanır.

²⁷ Ahzab: 21

²⁸ Ali İmran: 31

²⁹ Haşr: 7

³⁰ Al-i İmran: 104

Bu sapmaz ölçü; Hizbin, İslâm'a ters düşen, İslâm'la çatışan her türden ideoloji, akide, kavram, nizam, örf ve adetlerle açık seçik ve cesaretle mücadelesinin temelini oluşturur. Söz konusu ideoloji, din, akide, kavram, nizam, örf ve adet sahiplerinin büyük yankılar uyandıran. öfke ve kinine muhatap olsa da Hizb mücadelesinden yılmaz. Hizip, İslâm'ın aleyhine sonuçlar doğuracak hiç bir şahısla barış ve hoşgörü çerçevesinde masaya oturmaz ve onu hoş karşılayıp muhatap kabul etmez. Farklı din, akide, düşünce ve ideolojilerin savunucularına ve her türden gayri İslâmi dava sahiplerine "bulduğunuz hal üzere kalın, devam edin" anlamında bir tavır takınmaz. Aksine onlardan, içinde buldukları sapıklığı terk etmelerini ve İslâm'ı kabul etmelerini talep eder. Çünkü bunlar küfür ve sapıklıktır, Bunların bırakılıp İslâm'ın alınması gerekir. Zira hak olan yalnız İslâm'dır. Bu çerçevede hizip, Yahudilik ve Hıristiyanlık gibi İslâm dışı her türlü dinle, Komünizm, Sosyalizm ve Kapitalizm gibi ideolojilerin hepsinin küfür din ve ideolojiler olduğunu mensuplarının ise kâfir olduklarını kabul eder.

Hizipçe Milliyetçilik, vatancılık, Irkçılık, ulusçuluk ve etnik mezhepçiliğe çağıran her türlü hareketin İslâmca haramlığı da açıktır.

Hizip müslümanların; Kapitalizm, Sosyalizm, Komünizm, laiklik ve masonluğa çağıran, bu fikirlerin propagandalarını yapan yahut milliyetçiliğe, vatancılığa, ulusçuluğa, etnik mezhepçiliğe veya İslâm dışı herhangi bir din temeline dayalı partiler, kurmalarını ve bunların mensubu olmalarını da haram olarak görür.

Hizip, hiç bir zaman ve zeminde İslâm davetinin taşınmasında yardımcı olur düşüncesinden hareketle yöneticilere yaltaklık yapmadığı gibi onlara ve onların kanun ve anayasalarına karşı herhangi bir bağlılık dostluk ve sempaticanlık da beslememiştir. Zira bir farzı gerçekleştirmek için haram yollara başvurmak şeriatça asla caiz değildir. Hizip her zaman ve mekânda kâfir yöneticileri en ağır üsluplarla eleştirerek hesaba çeker. Onların uyguladığı nizamların ve kanunların küfür nizam ve kanunları olduğunu, bu kanunların yürürlükten kaldırılarak yerine İslâm hükümlerini uygulamanın vacib olduğunu kabul eder. Küfür hükümleri ile hükmettiklerinden dolayı onları zalim ve fasık sayar. Aynı şekilde onlardan İslâm'ın otoritesini ya da İslâm hükümlerinden herhangi birini inkâr edeni de kâfir sayar.

Hizip hiç bir şartla yönetimde kâfirlere ortak olmayı kabul etmez. Zira bu küfrün hükümlerinde kâfirlere ortak olmak anlamına gelir ki bu hal müslümanlara haram kılınmıştır. Aynı kapsamda küfür rejimlerinin ekonomisini, eğitim sistemini, toplumsal ve ahlaki durumunu düzeltmek için küfür hükümlerini uygulayanlarla yardımlaşmayı da kabul etmez. Çünkü zalimlere yapılan bu yardım, durumlarını kuvvetlendirmek için yapılan bir yardımdır. Bu ise sonuçta bozuk sistemlerinin ve kâfirlerin ömürlerini uzatma sonucunu doğurur. Halbuki Hizb-üt Tahririn fiili amacı İslâm hükümlerini tekrar tatbik ve yürürlük konumuna getirip kâfirlerin müslümanlara uyguladığı kanun ve nizamları kökünden söküp atmaktır.

3- Hizb-üt Tahrir, gerek ibadet gerek muamelat gerekse ahlak, yönetim ve diğer hususlarda olsun İslâm'ın tüm hükümlerinin tamamen uygulanması için çalışır. Bu husustaki kararlığını ise Allahu Teâlanın aşağıdaki emirlerinden alır.

"Onların arasında Allah'ın indirdiği ile hükmet."³¹

"Peygamber size neyi getirdiyse onu alın, sizden neyi yasakladıysa ondan vazgeçin."³²

Bu iki ayette geçen (مَا) kelimesi Allah'ın indirdiği tüm hükümleri kastettiği gibi Allah Rasulünün getirdiği her şeyi de kapsar. Zira (مَا) kelimesi geneli kapsayan bir sığadır. Dolayısıyla Allah'ın indirdiklerinin tamamını uygulamak ve Rasule gelenlerin tamamını almak farzdır. Bir hükmün diğer bir hükümden, bir farzın diğer bir farzdan farkı olmadığı gibi bir haramın da bir başka haramdan farkı yoktur. Hepsinin uygulama alanına geçmesi farzdır. Bu hükümlerin bir kısmını uygulayıp bir kısmını terk etmek caiz olmadığı gibi aşama aşama (tedricen) uygulamak da caiz değildir. Aksine hepsinin aynı zaman diliminde tümüyle uygulanması farzdır.

³¹ Maide: 49

³² Haşr: 7

Şartlar, yaşanan olaylar ve ortam İslâm'a uymuyorsa bunlara uydurabilmek için İslâm'ı tevil etmek (yorumlamak) caiz değildir. Böylesi bir hal ve tavır İslâm'ı tahrif etmekle eştir.

Asıl vacib olan İslâm'a ve şer'î hükümlere uyması için şartlar, olaylar ve ortamı değiştirmektir

4- Rasul (ﷺ) risaletle gönderildiği ilk günden İslâm Devletini kuruncaya, Daru'l küfrü Daru'l İslâm'a, cahili toplumu İslâmi topluma çevirinceye kadar izlediği yol ve sünnetine dayanarak hizip çalışma sırasında izleyeceği yolu üç aşamaya ayırmıştır.

Birinci aşama: Hizbi bir kitleyi oluşturabilmek için hizbin fikirlerine ve metoduna inanan şahısların yetiştirilmesi amacıyla yönelik kültür verme aşaması.

İkinci aşama; İslâm'ın hayat devlet ve toplum gerçeğine hâkimiyetini sağlamak yolunda gerekli çalışmayı gerçekleştirmek amacıyla İslâm'ı ölüm-kalım meselesi derecesinde benimseyene kadar İslâm davasını taşıması için ümmetle kaynaşma aşaması.

Üçüncü aşama; Yönetimi teslim alıp İslâm'ı bütün hükümleri ile uygulanır hale getirme ve onu bir risalet olarak tüm dünyaya taşıma aşamasıdır. Bu üç aşamayı ayrı ayrı ele alalım;

BİRİNCİ AŞAMA: Kuruluş aşaması olarak kabul edilen bu dönemde ilk çekirdek kadro doğar. Çekirdek kadro düşünce ve metodu bulduktan sonra ilk halka oluşur. Oluşan ilk halka ümmetin fertleri ile ilişki kurmaya başlayarak fert fert düşünce ve metodunu topluma taşır.

Hizip, fikir ve metodu kabul eden kişileri yoğun ve yerleşik kültürün verildiği halkalara alarak, benimsediği hükümlerin ve İslâmi fikirlerin potasında eriyinceye ve İslâmi şahsiyete sahip oluncaya kadar istihdam eder. Ta ki bu şahısta, karşılaştığı olaylara ve fikirlere İslâm'ın penceresinden bakabileceği İslâmi zihniyet oluşsun. Olaylar hakkında hüküm verirken İslâm'ın ölçüleri olan helal ve haram açısından baksın. Halkadaki şahıstan bir diğer beklenti ise, İslâm'ı her türlü hareketinin ekseni haline getirerek Allah ve Rasulünün razı olduğundan razı olan, gazaplandığından gazaplanan İslâmi nefsiyete sahip olmasıdır.

İslâm'la kaynaşan partili insanlara daveti taşımak için hareket geçer. Zira halkalarda verilen eğitim fiili ve pratiğe yönlendirici bir eğitimidir. Yani verilen eğitim teorik bilgiler değil, hayatta kendisi ile amel edilmesi ve insanlara taşınması için pratiğe yönelik bir eğitimidir.

- Kişi bu seviyeye ulaştığında kendisini hizbe kabul ettirip hizbin kitesinden bir parça olur.

Bu merhalede hizip Aynen Rasulullah (ﷺ)'in üç yıl süren birinci merhalede çalıştığı gibi çalışır. Rasulullah (ﷺ), Allah'ın kendisi aracılığı ile gönderdiklerini insanlara fert fert anlatarak İslâm'a davet ediyordu. Davetine icabet ederek kendisine ve getirdiği risalete inanan kişileri gizlice kitesine alıyordu. İslâm risaletinden kendisine indirilenleri öğretmeye, inen ve inmekte olan Kur'an ayetlerini onlara okutmaya hırs gösterip, şahısları İslâm kültürü içerisinde eritmeye çalışıyordu. İslâm'a inananlarla gizlice buluşuyor, gizli mekânlarda onlara İslâmi öğretiyordu. İslâm Mekke'de açıktan açığa anlatılmaya başlayınca kadar ibadetlerini gizlice gerçekleştiriyorlardı. Günü geldiğinde Mekke'de İslâm açığa çıktı, insanlar arasında gündem oluşturmaya başladı ve insanlar gruplar halinde İslâm'a girmeye başladılar.

Kuruluş aşamasında Hizip çalışmalarını sadece kültürel açıdan ele alıyor ve bununla yetiniyordu. Tüm gayreti, bünyesini kuvvetlendirmek, fertlerini çoğaltmak ve bu kişilere parti fikirlerini yoğun ve kavramsal alanda vererek adam yetiştirme noktasında odaklanmıştı. Bu çalışması ile İslâm'ın potasında erimiş, hizbin fikirlerini benimseyip kaynaşmış ve bunları insanlara taşıyabilen gençlerden oluşan hizbi bir kitle oluşturmaya başlamıştır.

Hizip; hizbi kitesini korumaya muvaffak olup ta toplumsal etkileri ile fikirleri ve davet ettiği hedefler toplumca hissedildikten sonra ikinci aşamaya geçti.

İKİNCİ AŞAMA: Ümmetle kaynaşma aşamasıdır. Bu aşamada hizbin amacı şudur: Bu dönemde hizip, ümmetin İslâm davasını yüklenip bu davayı ölüm-kalım meselesi konumunda algılanmasını sağlamaya çalışır. Bunu ise Hizbin benimsediği İslâmi fikir ve hükümleri ümmet içinde gündem yaparak sağlar. Sonuçta ümmet, oluşan kamuoyunun etkisi ile hizbin fikirlerini kendisine mal ederek toplumda uygulanır hale getirmek için çalışmaya başlar. Toplum bu noktada İslâmi hayatın yeniden başlatılması

ve İslâm'ın bir risalet olarak tüm dünyaya taşınması için bir Halife nasb ederek Hilâfet Devletini kurmak amacıyla Hiziple birlikte hareket etmeye başlar. İşte ikinci aşamada hizbin gerçekleştirmek istediği amaçta budur.

Bu aşamada hizip topluluklarla temasa geçip onlara topluca hitap etme konumuna ulaşmıştır ve bu aşamada hizip aşağıdaki filleri yapar:

1- Hizbin bünyesini geliştirmek, fertlerini çoğaltmak, daveti taşıyacak, siyasi mücadele ve fikri mücadelelerle dolu şiddetli sıkıntıları göğüsleyecek güçte İslâmi şahsiyetler oluşturmak için halkalarda yerleşik kültür vermek.

2- Hizb, benimseyip kabul ettiği hüküm ve fikirlerle ümmeti topluca kültürlendirmek için mescitlerde dersler verir, herkese açık yerlerde konferans ve toplantılar düzenler, kitap gazete ve bildiriler çıkarır.

Tüm bu sayılanlar; ümmette bir kamuoyu oluşturmak, hizbin ümmetle kaynaşmasını sağlamak ve ümmeti İslâm'ın potasında eritmek, Hilâfetin kurulması ve Allah'ın hükümlerinin tekrar hakim kalınması amacıyla Hizbin ümmete liderlik etmesine imkân sağlayacak halk tabanının oluşması için yapılacak iş çeşitleridir.

3- Ümmeti küfrün akide, nizam ve fikirlerinden, amacından saptırılmış kavramların etki ve sonuçlarından korumak için bu fikirlerin sahte yönlerini, yanlışlıklarını, İslâm'la çelişkilerini açığa vurarak fikri mücadele ve çatışmada bulunur.

4- Siyasi mücadele üç başlık altında incelenebilir;

a-) İslâm toprakları üzerinde egemenlikleri veya nüfuzları bulunan sömürgeci kâfir devletlere karşı mücadele etmek. Aynı düzlemde fikri, siyasi, iktisadi, askeri her türden sömürgecilığe karşı mücadele verip onların egemenliklerinden ve her türlü nüfuzundan kurtarmak için sömürgecilerin her türlü kompo ve tuzaklarını keşfederek ortaya çıkarmak.

b-) Arap olsun olmasın tüm İslâm beldelerindeki idarecilere karşı mücadele etmek. Bu mücadele; bu hain idarecilerin, ümmetin haklarını nasıl gasp ettiklerini, onlara karşı sorumluluklarını yerine getirmekten ne kadar uzak olduklarını, işlerini nasıl ihmal ettiklerini, İslâmi hükümlere nasıl aykırı davrandıklarını gündem yapıp onların her türlü pisliklerini açığa çıkararak ümmette bir uyanıklık oluşturmak şeklinde olur.

Hain idarecileri sadece ümmete şikâyetle de yetinmez. Küfür hükümleri ve nizamlarını uygulama konumundaki yönetimlerin yerlerine İslâmi hükümlerin hakim kılınması için fiili çalışmalar yapar.

5- Ümmetin çıkarlarını gözetmekle beraber ümmetin problemlerinin çözümünde şer'i hükümlere bağlılığı gözetmek.

• Hizip burada ortaya koyduğu maddelerin hepsini Allahu Teâla'nın Rasul (ﷺ)'e aşağıdaki ayeti indirmesinden sonraki uygulamaları göz önüne alarak ortaya koymuştur. **فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ** "Emrolunduğun şeyi onların kafalarını çatlatırcasına ilan et ve müşriklerden yüz çevir"³³

Rasul (ﷺ), bu ayet kendisine geldikten sonra davasını açıktan yaymaya başlamıştır. Kureyş'i safa tepesine çağırış buraya gelenlere kendisinin Nebi olduğunu haber vermiş ve kendisine iman edilmesini talep etmiştir Bu ayet sonrasında Rasul (ﷺ) aldığı emire bağlı olarak nassları fertlere anlattığı gibi topluluklara da açıktan anlatmaya başlamıştır. Kureyş'e, ilahlarına, müşriklerin akide ve düşüncelerine saldırarak hepsinin yanlış ve bozuk fikirler olduğunu açıklayarak onlarla mücadele etmiştir. Bu ayeti takiben arka arkaya gelen ayetler hep bu mücadele çerçevesinde geliyordu. Ayetlerde Kâfirlerin yediği faiz, kız çocuklarını diri diri gömmeleri, ticarete yaptıkları hileler, zina pislikleri tek tek ele alınıyor ve Kureyş yapa geldiklerinden dolayı kötüleniyordu. İnen ayetlerin bir kısmı da Kureyş'in ileri gelen liderlerine saldırıyor, Kureyş'in ve atalarının akılsızlıkları, Rasul (ﷺ) karşı kurdukları tuzakları, onun ve ashabının davetine engel olmak için çeşitli gizli planları açığa vuruluyordu.

³³ Hicr: 94

• Hizip gerek fikirlerini yüklenişi sırasında olsun, gerek gayri İslâmi fikir ve siyasi gruplara karşı mücadelesinde olsun kâfir devletlere karşı mücadelesinde ya da yöneticilerle mücadelesinde olsun gayet açık net ve meydan okuyucu bir tavır sergiler. Hiç bir zaman yaranma, yağcılık gibi fikri ve fiili basitliklere düşmez. Hizip sonuçlarına ve içinde bulunduğu duruma bakmaksızın mücadelesini sürdürmüş hiçbir zaman uzlaşma yolunu benimsememiştir. Hizip, zalim yöneticilerin kendisine yaptığı zorlu eziyetlere, diğer siyasi oluşumların ve diğer dava sahiplerinin kınama ve saldırılarına hatta bazen toplumun kedisine karşı öfkelenip cephe almasına asla aldırış etmeksizin İslâm'a ve onun hükümlerine muhalif herkese çatıp meydan okumuştur.

Hizip, mücadelesine başlarken Rasulullah (ﷺ)'i örnek alarak yola çıkmıştır. Nitekim Rasul (ﷺ), insanları çağırıldığı hakka inanarak ve tüm dünyayı karşısına alarak İslâm risaleti ile geldi. Dünyadaki küfür fikirlerine ve küfre meydan okumuş, insanlar arasında renk ve ırk ayrımı yapmaksızın ve hiçbir şeyi hesaba katmaksızın hepsindeki yanlış adetlere, örfelere, dinlere, inançlara yöneticilere ve avama açıkça meydan okumuştur. Peygamber (ﷺ) İslâm risaleti dışında hiçbir şeye iltifat etmiyordu Hatta önce ilahlarını hedef alıp kınayarak (eleştirerek) işe Kureyş'ten başlamıştı. Kureyş'in inançlarına çatarak meydan okumuş ve inançlarının basitliğini gözler önüne sermiştir. Bunu yaparken ve Kureyş'e meydan okurken ne yanında bir grup insan, ne bir yardımcı ne de silahı vardı. Kendisi ile gönderilen İslâm risaletine olan derin inancından ve bağlılığından başka hiç bir güvencesi olmayan bir fertti.

• Hizip, takip ettiği yol ve tabii olduğu metodda açıklık, netlik ve meydan okuyuculuğu ile beraber çalışmalarını siyasi mücadele ile sınırlandırmıştır. Hizip; Rasul (ﷺ)'in Mekke'de insanları sadece İslâm'a davet etmekle yetinmesini ve Medine'ye hicret edinceye kadar silahlı herhangi bir eylemde bulunmamasını esas alarak; ister yöneticilere karşı olsun, ister davetin önünde dikilenlere isterse kendisine eziyet edenlere olsun maddi güce dayanarak yani silahlı mücadeleye baş vurarak, siyasi mücadele ilkesinin dışına çıkmamıştır. İkinci Akabe biatında bulunanlar Mina halkı ile kılıçla savaşmak isteyip Peygamber (ﷺ)'den izin istediklerinde Nebi (ﷺ) onlara şöyle cevap verdi: **"Henüz bununla emrolunmadık."** Allahu Teâla tıpkı kendisinden önceki Peygamberlerin eziyetlere sabrettiği gibi kendisinin de sabretmesini istemişti. Nitekim bu husus şu ayette açıklanmaktadır: **"ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على ما كذبوا وأوذوا حتى آتاهم نصرنا Senden önce de bir çok Rasulleri yalanladılar. Ve onlar yalanlanmalarına ve eziyet görmelerine karşı sabrettiler."**³⁴

• Toplum ve ümmet Hizbe karşı tepki vermeyip donukluk gösterdiğinde Hizip doğru yolu bulabilmek için yine Rasul (ﷺ)'in sünnetini incelemeye karar verdi. İncelemesi sonucunda şu sonuçlara ulaştı.

1- Ebu Talib vefat ettiğinde Mekke toplumu Rasul (ﷺ)'e karşı tüm kapılarını kapatmış ve donuklaşmıştı. Ebu Talib'in ölümüyle Rasul (ﷺ)'e karşı Kureyş'in uyguladığı işkence ve eziyet. Ebu Talib hayattayken cesaret edemeyecekleri dereceye ulaştı. Ebu Talibin ölümü ile Rasul (ﷺ)'in koruması da zayıfladı. Bunun üzerine Allah (ﷻ) ona vahy ederek Arap kabileleriyle görüşmesini, onlardan alacağı destek ve yardımla risaletini emin ve korunmuş olarak duyurabileceğini bildirdi. İbni Kesir'in siresinde Ali b. Ebi Tailp'ten yapılan bir rivayette şöyle denilmektedir: **"Allah (ﷻ) Arap kabilelerine kendi durumunu anlatması için Rasulüne vahy edince ben ve Ebu Bekir Allah'ın Rasulü ile birlikte Mina'ya çıktık ve oradaki Arap topluluklarından birine gittik."**

Yine ibni kesir; İbni Abbas'ın Abbas'tan yaptığı bir rivayette şöyle demektedir; "Resul (ﷺ) bana dedi ki: **"Sende ve kardeşinde bizim için bir kuvvet göremiyorum. Yarın Arap kabilelerinin yanına gidip onlarla konuşmamızda sizin için bir engel var mı? isterseniz sizinle birlikte Arap kabilelerinin toplu halde buldukları yerlere gidelim** dedi. Biz de beraberce çıktık. Dedim ki; **İşte şu gördüğün topluluk Kinde kabilesi ve mensuplarıdır. Bu kabile Yemenden hacca gelen kabilelerin en iyilerindedir. İşte şurası ise Bekr b. Vailin yeridir. Şurası ise Beni Amir b. Sa'saa kabilesinin yeridir. Hangisini istersen onunla görüş. Dedi ki Rasul (ﷺ) kinde kabilesinden başlayarak onlarla görüştü"**

2- Rasul (ﷺ)'in bu kabilelerden isteği şu idi: Peygamber (ﷺ) kendisini onlara tanıttıktan ve kendisine inanıp tasdik etmelerini istedikten sonra onlara; Allah'ın kendisine indirdiklerini tebliğ etmede kendisini korumalarını istiyordu. Peygamber (ﷺ)'in kabilelere kendini tanıtmaması ile ilgili elde mevcut tüm deliller onun kabilelerden kendisini ve davetini himaye istediği yolundadır.

3- Kinde ve Amir b. Sa'saa kabilelerinin Rasulullah'tan; kendisinden sonra iktidara sahip olma talebinde bulunmaları göstermektedir ki, Rasulullah onlardan kendisini koruyup davasına yardım etmelerini talep ettiğinde onlar, Peygamber (ﷺ)'in ileride iktidar sahibi olacağını anlamışlardı. Bu nedenledir ki yardımları karşılığı iktidardan hak talep etmişlerdir.

4- Gerek Medineli'lerin kendisine yardımı, gerek onlarla ikinci Akabe biatını gerçekleştirmiş olması gerek Medine'ye ulaşır ulaşmaz iktidarı ele alıp devlet kurmuş olması, Rasulullah (ﷺ)'in koruma ve yardım isterken amacının İslâm hükümlerini uygulayabileceği bir varlık oluşturmaya çalıştığının gayet açık delilleridir.

5- Hizip siyerdeki bu incelemelerinden, yardım talebinin, kültür verme aşaması olan birinci aşamadan ve kaynaşma aşaması olan ikinci aşamadan farklı bir iş çeşidi olduğunu görmüştür. Her ne kadar yardım isteme fiili toplumla kaynaşma aşamasını oluşturan ikinci aşamada karşımıza çıksa da, yardım talebi, toplumun davet karşısında tepkisiz kalıp donuklaştığında ve müslümanlara karşı sertleşip işkencelere baş vurduğunda uyulması vacib olan metodun bir parçası olduğudur.

Bu değerlendirmeye binaen Hizip yapmakta olduğu fiiller arasına yardım talebi işini de katmıştır. Yardım talebine gücü yetenlerden bu yardımı istemeye başlamıştır. Hizip yardım talebini iki amaca ulaşmak için yapmaktadır .

1- Güvenlik içinde daveti yüklenebilmek ve amacına kolaylıkla ulaşabilmek.

2- Hilâfet Devletini kurup, Allah'ın indirdiklerinin hayat devlet ve topluma tekrar egemen olabilmesini sağlamak.

• Hizip yardım ve koruma talep etme işini yürütürken, yardım talebi öncesinde yapmakta olduğu çalışmaları, yani halkalar yoluyla kendi elemanlarına yoğun ve yerleşik kültür verme, toplumu kültürlendirme, hem İslâm davetini yüklenmesi hem de ümmette kamuoyu oluşması için ümmet üzerinde yoğunlaşma çalışmalarına da devam eder.

Sömürgeci kâfir devletlerle mücadele etme, onların plan ve komplolarını açığa çıkarıp teşhir etme, idarecilerin ihanetlerini, ümmetin çıkarlarını nasıl ihanetle yok ettiklerini ümmete gösterme, ümmetin çıkarlarını gözetip işlerini yürütme çalışmalarına da devam eder. Tüm bunları yaparken Allah'ın kendisine ve İslâm ümmetine felah, başarı, yardım ve zafer nasip edeceğine inanmaktadır. Müminler ancak Allah'ın yardımını geldiğinde ferahlayacaklardır.

Şurası muhakkak ki, Allah'ın bizlere ve ümmete lütfu ile bugün İslâmi bir kamuoyu oluştu, İslâm, kurtuluş için ümmetin tek ümidi oldu. Önceleri adından bile bahsedilmezken bugün Hilâfet kelimesi insanların dillerinde gezer oldu. Hilâfetin kurulup Allah'ın indirdikleri ile yeniden hükmedilmeye başlanması ümmetin tümünün ideali ve tek arzusu oldu.

Yüce Allah'tan adımlarımızı sağlamaştırmasını, katında bize bir güç nasip etmesini, melekleri ile bizleri destekleyip müminleri kurtarmasını, katıdan yapacağı yardım ve zaferle bize ikramda bulunmasını dileriz.

Yine Allah'tan Hilâfeti kurmamızı ve aramızda Allah'ın Kitabı ve Rasulünün sünnetini uygulayarak küfür kanunlarını tüm İslâm beldelerinden atacak, tüm müslümanları Hilâfet sancağı altında toplayacak tüm İslâm beldelerini tek Hilâfet Devletinde birleştirecek, kendisine dinleyip itaat etmek üzere biat edeceğimiz müslümanların Halifesini nasb etmemiz imkânını bize bağışlamasını dileriz. şüphesiz Allah, istediği her şeyi yapmaya kadirdir.

Dualarımızın sonu Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamddir.

* * * *